

Hüseyin DURSUN

AKSAÇLILAR
Yüksek İstişare Kurulu Üyesi
Katip Çelebi Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi

Ramazân ayı, İslâm dünyası-nın dört bir yanında milyonlarca Müslüman için manevi bir derinlik, ibadetin yoğunlaştığı ve toplumsal dayanışmanın güçlendiği mübarek bir zaman dilimidir. Bu ay, oruç tutma, ibadet etme, dua etme ve hayır işlerinde bulunma gibi amel-lerle doludur. Ancak Ramazan'ın özünde, bireyler arasındaki bağla-rı güçlendiren ve toplumda sevgi, kardeşlik ve dayanışma duygu-larını pekiştiren önemli bir unsurdur.

Her yıl, İslâm dünyasının dört bir yanındaki Müslümanlar, Ra-mazân ayının gelmesiyle birlikte oruç ibadetini yerine getirirler. Bu ay, Kur'an'ın indirilmeye başlan-dığı mübarek bir zaman dilimi ola-rak kabul edilir. Ramazân, Müs-lümanlar için bereketli ve manevi bir yolculuğun başlangıcıdır. Oruç tutma, ibadet etme, dua etme ve hayır işlerinde bulunma gibi amel-ler bu ayda özellikle vurgulanır. Hz. Muhammed'in sünneti olan teravih namazı da bu ayda kı-lınır. Ayrıca, Ramazân ayının son on gününde Kadir Gecesi'ni idrak ederiz ki, bu gece bin aydan daha hayırlı kabul edilir (Kadir Suresi, 97/1-5). Ramazân ayı, Müslüman-lar için maneviyatın arttığı, daya-nışmanın ve sadakanın arttığı bir dönemdir.

Orucun Farziyeti ve İlk Tutu-luşu: İslam'da oruç, beş temel ibadet arasında yer alır ve Müs-lümanlar için farz kılınmıştır. Hz. Muhammed'in hayatında Ramazân ayında oruç tutma ge-lenegi başlamıştır ve bu ibadet, Peygamberimizin sünnetlerinden biridir. Ramazân orucunun farz kı-lınışıyla ilgili detaylar Kur'an'da ve hadislerde açıklanmıştır. Hicret'in ikinci yılında, Şaban ayında (624 M.), tüm Müslümanlara Ramazân orucunun farz olduğu bildirilmiştir.

Orucun Manevi Faydaları: Oruç, Müslümanlar için sadece bedensel bir ibadet değil, aynı zamanda manevi bir disiplindir. Oruç, takva sahibi olmayı öğretir ve Müslümanları Allah'a yaklaştı-rır. Nefsi terbiye etme, sabır, dayanıklılık ve paylaşma gibi erdemleri geliştirmeye yardımcı olur. Oruç, insana Rabbine olan bağlılığını artırır ve dünyevi arzu-ları kontrol etmeyi öğretir. Bu iba-detin kişisel ve toplumsal faydaları vardır; Müslümanlar arasında da-yanışmayı artırır ve toplumu daha sağlam bir şekilde bir araya getirir.

Kadir Gecesi ve Önemi: Ka-dir Gecesi, Kur'an'ın indirilmeye başladığı mübarek bir gecedir. Bu gece, bin aydan daha hayırlı ka-bul edilir ve ibadetlerin büyük ecir-ler kazanıldığı bir zaman dilimidir. Kadir Gecesi, Ramazân'ın son on

RAMAZAN AYI: Toplumsal dayanışma ve kardeşlik ruhunu öne çıkaran mübarek zaman

gününde veya son yedi gününde aranır ve bu gecede yapılan dua-lar kabul edilir. İslâm geleneğine göre, Kadir Gecesi'nin özel bir iba-detle geçirilmesi, Allah'ın rahmeti-ne ve mağfiretine ulaşmayı sağlar. Toplumsal Dayanışma ve Kardeşlik Ramazân ayı, Müslüman to-plumlar için birlik ve beraberliğin en güçlü yaşandığı zamanlardan biridir. İftar sofraları, bu birlikteliğin en güzel örneklerinden biridir. İftar vaktinde aileler, komşular ve hatta yabancılar bir araya gelir, birlikte oruçlarını açarlar. Bu birlik ve be-raberlik, toplumsal dayanışmanın ve kardeşlik ruhunun simgesidir. İftar sofralarında yapılan dualar ve paylaşılan nimetler, insanların birbirlerine olan sevgi ve saygıla-rını pekiştirir.

Toplumsal Dayanışmanın İfa-desi: Sadaka ve Yardımlaşma Ramazân ayı boyunca yapılan sadakalar ve yardımlar, toplum içindeki dayanışma ve yardımlaş-ma duygularının en güçlü şekilde ifadesidir. İhtiyaç sahiplerine ya-pılan yardımlar, Müslümanların birbirlerine olan sevgi ve şefkatini gösterirken, toplumun genel refa-hını artırır. Bu yardımlar, sadece maddi değil aynı zamanda manevi destek de sağlar; çünkü insanlar, ihtiyaç duyduklarında birbirlerine omuz vermenin ve destek olma-nın önemini anlarlar.

Kardeşlik ve Dayanışmanın Tezahürü: Ramazân Bayramı Ramazân'ın sonunda kutlanan Ramazân Bayramı, toplumsal dayanışmanın ve kardeşlik ruhu-nun en yüksek seviyeye çıktığı bir zaman dilimidir. Bayramın ilk gününde yapılan bayram namaz-ları, Müslümanları bir araya getirir ve toplumsal bir birlik duygusunun güçlenmesine katkı sağlar. Bay-ram süresince aileler ve komşu-lar arasında yapılan ziyaretler ve paylaşılan sevinçler, toplumun birlik ve beraberlik içinde olduğ-u-nu gösterir. Ramazân ayı, Müs-lümanlar için sadece bireysel ibadetlerin değil, aynı zamanda toplumsal bir dayanışmanın ve kardeşlik ruhunun da vurgulandığı bir zaman dilimidir. Bu mübarek ay, insanların birbirlerine sevgi ve saygıyla yaklaşmalarını, birlik ve beraberlik içinde olmalarını sağlar. Dolayısıyla, Ramazân ayı boyunca toplumsal dayanışma ve kardeşlik duyguları en güçlü şe-kilde yaşanır ve bu da Müslüman toplumların bir araya gelerek güç-lenmesine katkı sağlar.

Ramazân ayı, sadece ibadet ve maneviyatın arttığı bir zaman dili-mi değil, aynı zamanda toplumsal dayanışmanın ve yardımlaşmanın da zirveye çıktığı bir dönemdir. Bu ay boyunca, insanlar birbirlerine destek olur, ihtiyaç sahiplerine yardım eli uzatır ve toplumsal bir-liği pekiştirirler. İftar sofralarında, farklı insanlar bir araya gelerek birlikte oruçlarını açarlar ve bu birliktelik, toplum içindeki farklı ke-simler arasında güçlü bağlar oluş-

turur. Zenginler, fakirlerle, komşu-lar birbirleriyle, hatta yabancılarla bir araya gelir ve paylaşma kültürü en üst seviyeye çıkar. Bu, İslâm'ın dayanışma ve kardeşlik vurgusu-nun en somut yaşandığı zaman-lardan biridir.

Ramazân ayı boyunca yapılan yardımlar sadece maddi destek değil, aynı zamanda manevi bir güç kaynağıdır. İnsanlar, ihtiyaç sahiplerine yardım ederek ve on-ların acılarını hafifletmeye çalışa-rak, toplumsal bir sorumluluk hissi geliştirirler. Bu, Müslümanların birbirlerine karşı duydukları sevgi ve şefkatın somut bir ifadesidir ve toplum içindeki dayanışma duy-gularını güçlendirir. Ramazân ayı Müslümanlar için sadece ibadet ve maneviyatın arttığı bir zaman dilimi değil, aynı zamanda top-lumsal dayanışmanın, yardımlaş-manın ve kardeşlik ruhunun en yoğun yaşandığı bir dönemdir. Bu mübarek ay, insanları birbirlere-yine yakınlaştırır, toplum içindeki bağları güçlendirir ve toplumsal barışın sağlanmasına katkı sağ-lar. Dolayısıyla, Ramazân ayı boyunca toplumsal dayanışma ve kardeşlik duyguları en üst se-viyeye çıkar ve bu da Müslüman toplumların bir araya gelerek güç-lenmesine vesile olur.

Ramazân ayı, birlik ve dayanış-ma duygularının en üst seviyede yaşandığı bir zaman dilimidir. Bu ay boyunca insanlar, iftar sofra-larında bir araya gelerek birlikte oruçlarını açarlar. Bu birlik, farklı sosyal sınıflardan ve kültürel geç-mişlere sahip insanları bir araya getirir. Zenginler, fakirlerle, komşu-lar birbirleriyle, hatta yabancı-larla bir araya gelir ve paylaşma kültürü en üst seviyeye çıkar. İftar sofraları, sadece fiziksel açlığın giderilmesi için değil, aynı zaman-da manevi açlığın da giderildiği ve toplumsal birliğin pekiştirildiği mekânlar haline gelir.

Ramazân ayı boyunca yapılan yardımlar, sadece maddi destek sağlamakla kalmaz, aynı zaman-da manevi bir güç kaynağı olur. İnsanlar, ihtiyaç sahiplerine yar-dım ederek ve onların acılarını hafifletmeye çalışarak, toplumsal bir sorumluluk hissi geliştirirler. Bu yardımlar, sadece maddi olarak değil, aynı zamanda insanların birbirlerine duyduğu sevgi, şefkat ve saygının da bir ifadesidir. İhti-yaç sahiplerine yapılan yardımlar, Müslüman toplumlar arasında da-yanışma ve kardeşlik duygularını güçlendirir ve toplumsal barışın sağlanmasına katkıda bulunur.

Ramazân ayı boyunca yaşanan bu birlik ve dayanışma ruhu, Müs-lüman toplumların güçlenmesine ve bir arada daha sağlam bir şekil-de durmasına katkı sağlar. Toplum içindeki dayanışma ve yardımlaş-ma duyguları, sadece Ramazân ayında değil, yılın her döneminde önemlidir. Ancak Ramazân ayı, bu duyguların en yoğun yaşandığı ve en güçlü şekilde ifade edildiği

bir zaman dilimidir. Bu nedenle, Ramazân ayı boyunca toplumsal dayanışma ve kardeşlik duyguları en üst seviyede yaşanır ve bu da Müslüman toplumların bir araya gelerek güçlenmesine vesile olur.

Ramazân ayı, Müslümanlar için sadece bireysel ibadetlerin değil, aynı zamanda toplumsal dayanışmanın ve birlik ruhunun da önemli olduğu bir zaman dili-midir. Bu yılın Ramazân ayında, özellikle Gazze, Doğu Türkistan ve diğer Müslüman coğrafyaların-da yaşanan zorluklar ve sıkıntılar göz önünde bulundurulmalıdır.

Gazze'de ve Doğu Tür-kistan'da yaşanan zulüm ve baskılar, Müslümanların kardeşlik ve da-yanışma ruhunu daha da güçlen-dirmek için bir fırsat sunmaktadır. Ramazân ayı, bu coğrafyalardaki kardeşlerimize dualar etmek, yardımlarda bulunmak ve onların acılarını paylaşmak için önemli bir zaman dilimidir. Müslümanlar, Ra-mazân ayında bu zor zamanlarda yanlarında olduklarını göstermek için çaba göstermeli ve dayanış-ma ruhunu canlı tutmalıdır.

Bununla birlikte, Ramazân ayı sadece Gazze ve Doğu Tür-kistan gibi belirli coğrafyalara odaklanmak için bir fırsat değildir. Müslümanlar, tüm ümmet coğraf-yasındaki kardeşlerinin yaşadığı zorlukları göz önünde bulundur-malı ve onların yardımına koş-malıdır. Bu yardım, maddi destek sağlamaktan çok daha fazlasını içermelidir. Müslümanlar, dualarını, bilgilendirme çalışmalarını ve uluslararası platformlarda sesleri-ni duyurmayı da ihmal etmemeli-dir.

Ramazân ayı, Müslümanların birlik ve dayanışma içinde olma-ları için bir fırsat sunar. Bu ayda yapılan ibadetler ve dualar, Müs-lümanların birbirlerine olan sevgi ve saygılarını pekiştirir ve toplum-sal dayanışmayı güçlendirir. Ra-mazân ayı boyunca Müslümanlar, ümmetin çeşitli coğrafyalarındaki kardeşlerine destek olmak için el-lerinden geleni yapmalı ve birlikte hareket etmelidirler. Bu şekilde, Müslümanlar dünya genelinde birlik ve beraberlik içinde hareket ederek, zor zamanların üstesin-den gelmeye ve toplumsal daya-nışmayı güçlendirmeye yardımcı olabilirler.

Son olarak, bu kutsal Ramazân ayında, Gazze, Doğu Türkistan ve tüm ümmet coğrafyasındaki kar-deşlerimize dua etmekten ve on-ların acılarını paylaşmaktan başka elimizden gelen en büyük desteği sunmamız gerektiğini unutmaya-lım. Dualarımızı onlar için eksik etmeyelim ve Rabbimizden, onla-rın zulme uğradığı yerlerde huzur ve adaleti tesis etmesini, acılarını dindirmesini ve yaşadıkları sıkın-tılara bir an önce son vermesini niyaz edelim.

Ümmetin birlik ve beraberliği için dualarımızın kabul olmasını temenni edelim.

Seçim bitti ya geçim?

Yunus KARAKAYA

AKSAÇLILAR Yüksek İstişare Kurulu Üyesi

Türkiye bir seçimi daha geride bıraktı. Her siyasi parti kendi payına düşeni aldı

Seçilenler mutlu, seçilemeyenler umutlarını bir başka bahara bıraktı. Peki seçenlerin durumu.

Çarşıda pazarda vatandaşın, çiftçinin, sanayicinin, esnafın kısıacası herkesin seçim sonuna bırakılan sorunları ile yüz yüze geldiğimiz bir aya merhaba diyoruz.

Hep birlikte renkli dünyadan vatandaşın dünyasına yeniden merhaba deme zamanı. İşçiler, memurlar, emekliler, ev hanımları, çiftçiler, esnaflar, sanayiciler, işsizler toplumun her kesiminin beklentileri ile yüzleşme zamanı.

Seçimlerde bol keseden vaatlerde bulunanlar sözlerini tutacak mı? Atınca mangalda kül bırakmayanlar bakalım bundan sonra ne yapacak?

Seçilen belediye başkanları yoksa o meşhur 3 mektup kuralımı uygulayacaklar

ÜÇ MEKTUP

Zamanın birinde, memleketin birinde, selef sadrazam halefine görevi devredip devletle ilgili bütün detayları anlattıktan, devletin gizli sırlarını, "Kara Kitap"ını ve "tahsirat-ı mesture"nin anahtarını verdikten sonra kaftanının iç cebinden üzerinde 1-2 ve 3 yazan üç zarf çıkarıp yeni sadrazamın eline tutuşturmuş ve kulağına fısıldayarak demiş ki; "işler yolunda gitmemeye başlarsa 1 numaralı zarfı açıp içindeki mektupta yazdığım tavsiyelere uyarısın, baktın düzelme olmadı sonrasında ikinci zarfı, işler iyiden iyiye sarpa sarıdığında da 3 numaralı zarfı açarsın."

Cicim ayları bir şekilde geçtikten sonra memlekette sıkıntılar artmaya, işler yolunda gitmemeye başlamış, homurdanmalar artınca da sadrazamın aklına zarflar gelmiş. Birinci zarfı açmış. Zarfa: "yapacağın, yapamayacağın bir sürü vaatte bulun, bol keseden salla, tebaanın beklentilerine uygun şeyler için bir beklenti oluşturun" tembihini görüp denilenleri yapmış ve 100 günde şunları-şunları yapacağım, 500 günde şu hedeflere ulaşacağız, 1000 günde de şöyle bir refaha ulaşacağız" diye vaatleri sıralamış.

Halk ağzına çalınan bir parmak balın etkisiyle ve vaatlerde belirtilen mühletlere uygun olarak beklemeye başlamış ama geçen günlerde bırakın düzelmeyi her şey daha kötüye gidince homurdanmalar tekrar ve daha yüksek şiddetle başlamış. Sadrazamın aklına ikinci mektup gelmiş ve hemen 2 numaralı mektubu çıkarıp yazılanları okumaya koyulmuş. Mektupta: "senden önceki dönemi kötüle, bize enkaz bıraktılar, onu kaldırmaya çalışıyorum bu sebeple size verdiğim vaatleri yerine getiremiyorum diye kıyâyetle bulun" yazıyormuş. Hemen tavsiyeye uymuş her türlü imkânla ve yüksek sesle bir önceki dönemden yakınmaya, devraldığı sıkıntıların büyüklüğünü, devraldığı enkazın hacmini anlatmaya koyulmuş. Eleştiriler bir süreliğine kesilmiş halk yeni sadrazama hak verir olmuş ama bu sükûnet hali de çok uzun sürmemiş, çünkü; "insanların hepsini bir süreliğine, bir bölümünü daha uzun sürelerde aldatabilirsiniz ama tüm insanları her zaman aldatamazsınız" diye bir gerçek var dünyamızda.

İşte bu gerçek doğrultusunda sadrazamın yönettiği memlekette tebaanın sesi daha gür çıkmaya ve sadaret makamı iğneli fiçıya benzemeye başlamış. Sadrazamın aklına 3 numaralı zarf gelmiş ve bir umutla hemen zarfı açıp okumaya başlamış. Kısa mektupta tek bir cümle ve oldukça büyük puntolarla kendisine bakmaktaymış; "yolun sonuna geldin, 3 zarf da sen hazırlar!"

Her koyun kendi bacağından asılır ama...

Halk arasında kullanılan ve "Herkes kendi suçundan sorumludur" anlamına gelen bir söz vardır: "Her koyun kendi bacağından asılır".

İŞTE O SÖZÜN HİKAYESİ

Harun Reşit, kendisini sık sık ikaz eden Behlül Dana Hazretlerine: - Sen kendi işine bak, demiş. Her koyun kendi bacağından asılır.

Bir gün sarayı pis bir koku kaplamış. Sebebinin araştırdıklarında, üst kattaki bir odada bacağından asılı bir koyun bulmuşlar. Bu işi yapanı da keşfetmişler: Behlül.

Halife, kendisini sıkıştırdığında Behlül:

- Gördüğünüz gibi, her koyun kendi bacağından asılır efendim, demiş. Fakat etrafı kokuttuğu için, herkesi rahatsız eder.

Boş Dünya, Fani Dünya, Üç Günlük Dünya

Bülent ERTEKİN

HAREKETİN AKSAÇLISI

Boş dünya,...

Fani dünya...

Üç günlük dünya...

Deriz, hattâ bazen içinde bulunduğumuz kaotik, stresli durumdan dolayî dizlerimizi vura vura ağlarız.

Üç gün geçmez ki dizlerimize vura vura ağladığımız o stresli durumu unuttur gene hayatın renkli spotları altında vur patlasın çal oynarız. Ta ki yeni bir hastalık, yeni bir ölüm, ayrılık, hicran gelinceye kadar.

Ölüm...

Bazen ismi okunduğunda "boşver ya şu konuyu geçelim" denilecek kadar korkulan, irkilenen bir konu

Tevbe Suresi 116. ayet:

"Bilesiniz ki göklerin de yerin de hükümrânlığı Allah'ındır. Yaşatan O'dur, öldüren O'dur. Allah'tan başka sizin için ne bir dost ne bir yardımcı vardır."

Elbette ve amenna öldüren de O, yaşatacakta O'dur. Bildik biat ettik.

Bir anne minicik evladının ölümünü, yüzüne gülerek bakar. Tam teslimiyet içerisinde evladını emanetin sahibine, evladının; minik sevgisinin, can parçasının ecelini merdâne şekilde karşılar. Tam bir tevekkül ve teslimiyet içinde.

Cenâb-ı Hak, rahmet eylesin ve onlardan ebeden râzı olsun.

İşte o anne, ve bir gassalın yaşadığı gerçek, ibret alınacak bir hayat hikayesi, buyrun ben dahi bir kez daha okuyalım.

Çocuk cenazesi dedim ya etkiliyor, zaten içeri aldıktan sonra etkilenmiş bir haldesin, donmuşsun.

7 yaşında bir delikanlıdan bahsediyorum, kıyamıyorsun çevirmeye kıyamıyorsun, o kadar güzel bir vucudu, o kadar güzel bir yüzü var ki yıkama biter bitmez o ana böyle denk geldi.

Annesi içeri girdi çok soğukkanlı,

-Hocam vedalaşsam olur mu? -Buyur kardeşim dedim, onunla vedalaşmaya başladı.

-Evladım, seni 7 yaşına getirdim, Allah seni bize ikram etti. Boynumuz kıldan ince, veren O, alan O.

Allah seni bizden aldı, sen bize şefaathçı olacaksın değil mi evladım?

Aklım birdenbire böyle uçuverdi, annesi ile o çocuğun muhabbetini gözlerimin önüne getirdiğimde şu göz kapaklarım çok ağır geliyor.

Diyor ki bunları kapat, şu dünyanın hiç bir şeyimi görme. Boş dünya, fani dünya. Üç günlük dünya.

Söylenecek çok şey var. Lakin sözün en güzelleri ile bitirelim.

"LEZZETLERİ AÇILASTIRAN ÖLÜMÜ ÇOK ZİKREDİNİZ. " (Tirmizi, Züh'd 2)

Selâm ve dua ile ..

Ravza ZEYBEK

EĞİTİMCİ - YAZAR
HAREKETİN AKSAÇLISI

Kalabalık bir şehir koşuştur-masının içinden sıyrılıp namazı eda edebilmek için bir mahallenin içinden geçiyorum. Ne kadar da sessiz,sanki kimse yaşamıyor gibi halbuki içinde bulunduğumuz

Ramazân ayı insanı tüm iç dünyasına ve dış dünyasına karşı farkındalıkli, heyecanlı,mutlu kı-lardı. İnsanlar üzerinde en olumlu zaman dilimiydi aslında.

Bizler ne zaman farkına var-mıştık Ramazanı?Bizim rama-zanla tanışmamız çocukluğumuza dayanırdı..Tadını ancak yaşaya-rak anlayabildiğimiz bir zaman di-limiydi Ramazân..

Her sene farklı tadı heyecanı ve güzelliği bizlere bıraktığı lez-zetlerini bütün bir ömür taze ve dipdiri hatırlardı insan.. Allahu teala hazretlerinin değer verdiği Kur'an'ın doğum gününü barındıran bin aydan daha hayırlı bir gece olan Kadir gecesini taşı-yordu Ramazân...

Özlenen Ramazan

Çocukluğumuzda tuttuğumuz oruçlar bir başkaydı Ramazânın güzellikleri bambaşka ..Bir gece davulcunun sesine uyanmak ve davulcuyla merakla beklemek ona bir selam vermenin heyecanıydı. Ramazânın ilk günü evi içindeki hummalı koşturmacaydı..Baba-larımızın Ramazân ayında her zamankinden daha erken gelip birlikte iftar açmaktı. Sıcak bir pide kokusunun tüm eve dağılmış ol-masıydı belki. Hiç beklemediğimiz kadar heyecanla ezanın okunma-sını bekleyişti..

Ramazân ayı her zaman güz-elidi güzellikler getirirdi insana. Şimdilerde paylaşmanın sırrına erememiş yürekler Ramazânı belli bir süre' aç kalmak' olarak anla-maktan ileriye gidememişlerdir.

Günümüz insanının yalnızlı-ğı Ramazanda daha bir derindir, çünkü Ramazân toplumun her kesiminin birbiriyle kaynaştıran çok güçlü bir ibadet şeklidir..Bizim çocukluğumuzda Ramazân kom-şularımızın bizim evimizde iftar etmesiydi. Özellikle fakir fukara çağrılır gönülleri hoş edilirdi. Ar-dından akrabaların birbirlerini ifta-ra çağırması karşılıklı üfletin ve sevgini sağlamlaşmasıydı..

Ramazân ayına dair bizi tebes-

süm ettiren komşu çocuklarıyla birlikte teravih namazına gidışı-mızdır hele ki birbirimize bakarken birden gülüşümüz ve büyüklerden yediğimiz azardı. Şimdi camilerde çocuk sesini bile duymaz oldu ku-laklarımız..

Eğer mübarek ramazân yaza gelmişse camii çıkışı yediğimiz dondurma veya bir şişe gazozun içinde saklıydı orucun ve rama-zânın güzelliği bizler böyle sevdik ramazânı...

Büyüklerimiz daha derin ya-şıyorlardı Ramazânı gündüzleri mahallelerde yapılan mukabele-nin telaşı birlikte ibadet etmenin sevinciydi...

Bu sevinç devamlı hayırlar ve sadakalarla derinleşirdi. Herkes kendi imkanı doğrultusunda ha-yırdı yarışılırdı. Çünkü ramazân ayında bire on,ona yüz verilerek sevabı Allah' tan umulurdu. Bizim evlerimizde büyüklerimiz olurdu ve onlar hayata dair tüm tecrübe-lerini bizlere aktarırdı.

Ramazanda oruç tutmanın aç kalmak olmadığını ,insanın sade-ce midesini doyurmakla birlikte ruhunun ve kalbini de doyması gerektiğini eğer böyle olmazsa ek-sik kalır Ramazandan alınan hisse derlerdi...